BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

DESEMBRE DE 1922 — ANY III — NUM. 31

Direcció i Administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er-BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya, i protegint als associats i llurs famílies per medi d'Institucions de Previsió i Cooperació.

LA CONFERÈNCIA NACIONAL D'ASSEGURANCES

Victoria del Sindicat. - Un front unic per a defensar les nostres conclusions

Reunió prèvia i resultat de la conferència

Convocats pel Sindicat de Metges de Catalunya es reuniren el diumenge a les sis de la tarda els metges de tota Espanya que porten una representació a la Conferència a fi de canviar impressions i puntualitzar el criteri que ostenta la classe mèdica espanyola referent a aquest important afer.

Presidí la sessió el Dr. Puig i Sais, president del Sindicat, acompanyant-lo a la presidència el Dr. Sanchis Bergón, president de la Federació de Col·legis Mèdics espanyols, els Drs. Plà i Armengol, Mestre i Puig, Wennberg, Girona, Vila Abadal, i Moll, de la Junta Directiva del Sindicat, actuant de secretari el doctor Busquet. El president exposa la finalitat de la reunió donant a conèixer el criteri del Sindicat de Metges de Catalunya, que es podia concretar a una sola qüestió o sigui, que l'Estat o la caixa asseguradora asseguri no serveis a l'assegurat sinó pessetes, perquè ell pugui lliurement elegir el metge que li convingui. Fa avinent que aquesta base la sostindrà el Sindicat amb totes les seves forces, per ésser expressió unànim i manifesta de la voluntat de tots els metges de Catalunya.

Dóna la benvinguda als companys de les regions espanyoles i els convida a exposar lliurement llur opinió.

El Dr. Girona fa una relació detallada del com i el perquè el Sindicat ha arribat a les conclusions exposades en la seva ponència aduint raons i dades que mereixen l'aprovació dels assistents.

Parlen després els Drs. Blanch, Millà, de Madrid; Sicart, de Barcelona; Sanchis Bergón, president de la Federació dels Col·legis; Crespo, de Zamora; Alvarez, de Cáceres; Giménez Riera, de Zaragoza; Doménech, i Plá i Armengol, de Barcelona; notant-se en les manifestacions d'uns i altres lleugeres divergències en qüestions de detall, però en els fons quasi tothom creu convenient la lliure elecció del metge per part de l'assegurat.

Com que la reunió s'havia allargat molt, el president proposa als reunits sospendre la reunió fins després de sopar, amb l'esperança que amb les manifestacions fins ara fetes s'arribaria fàcilment a un unànim acord.

La presidència prega als reunits que vulguin acceptar el lunch que el Sindicat en honor seu té preparat passant al Saló de la Biblioteca on foren esplèndidament obsequiats amb dolços i pastes.

A les deu se continua la sessió presidint el doctor Sanchis Bergón, president de la Federació dels Colegis de Metges i actuant de Secretaris els Drs. Sicart i Garcia Brustenga, de Barcelona i València, respectivament; els Drs. Sanchis Bergón, i Blanch, llegeixen les ponències redactades pels respectius Col·legis de València i de Madrid; s'entaula una discussió entre els citats doctors i el Dr. Almarza, president de l'Associació de Titulars d'Espanya, prenent-hi part també els doctors Crespo, de Zamora, i Girona, de Barcelona. Aquest últim, veient que s'havia desviat la discussió, insisteix en els punts de vista i en les conclusions presentades pel Sindicat de Metges de Catalunya, i prega als reunits que les accepti'n com a base per a la discussió.

El Dr. Sicart fa una exposició clara i precisa del criteri sostingut pels metges de Catalunya, i en fa una defensa tan enraonada que obté l'aprobació general dels reunits.

Després d'algunes declaracions i aclaracions d'uns i altres, el president conferencia amb diferents companys de províncies i a seguit posa a la consideració de l'Assemblea les següents conclusions que foren aprovades per aclamació.

1.ª Implantació del segur amb caràcter obligatori en les classes necessitades o almenys si no hi ha limitació, que sigui voluntària en les classes riques, però amb primes acomodades a la seva posició social.

2.ª B.—Llibertat absoluta en l'elecció del metge. C.—Que l'auxili a l'assegurat sigui exclusivament en metàl·lic, degudament garantit per les caixes asseguradores. D.—Que els Col·legis de Metges tinguin una intervenció directa i definitiva sobre els distints aspectes que amb segur es relacionen.

Aquestes bases foren presentades a la Conferència pel president de la Federació de Col·legis de Metges d'Espanya, comprometent-se formalment tots els reunits a apoiar aquestes bases fins l'extem de retirar-se de la Conferència si no eren acceptades íntegrament.

Les bases aquestes, el Sindicat les admeté sens repar de pla, per ser les mateixes aprovades per la classe mèdica de Catalunya, i a més, s'hi sumaven per a defensar-les tots els altres companys d'Espanya.

Representaven la Federació de Metges dels Col·legis d'Espanya, el Dr. Sanchis Bergón; Saragossa, els Drs, Gimeno Riera, Masarré Ariñó i Pere Arilla; Soria, Marian Iñiguez i Alfred Calzada; Càceres, Eladi Alvarez Giménez; Badajoz, Miquel García; Màlaga, Miquel Mérida; Coruña i Lugo, Leopold Gazalla; Guadalajara, Manel Pardo; Madrid, Josep Blanch i Mari Taboada; Granada, Càdiz i Córdoba, Antoni Robles Giménez; Zamora i Palència, Lacio Crespo; León, Francesc Acevedo; Valladolid, Francesc Sisniega, Zamora, Francesc Hernández; Navarra i Vizcaya, Claudi Armendariz; València, Alexandre Garcia Brustenga; Tarragona, Lluís Soler; Girona, Josep Pascual; Lleida, Josep Pereña; Barcelona, Higini Sicart, Associació de Metges Titulars d'Espanya, August Almarza; Sindicat de Metges de Madrid, Barrio de Medina, Calixte Milla, Rey i Rey: Comité de Societats Benèfiques de Madrid, Rafel Cáceres; Círcol Assegurador de Barcelona, Doménech; La Medicina Ibera, Ferrer i Prat.

Després d'aquesta sessió la classe mèdica espanyola representada pels citats companys i capitanejada pel Sindicat de Metges de Catalunya, anava segura a les deliberacions de la Conferència, segura que seria respectada i acceptada la seva voluntat, expressada d'una forma tan seriosa i concreta mitjançant les Bases de referència. Hi anava a més desitjosa de posar a prova la seva força, especialment la classe mèdica de Catalunya, qui hi anava a cotitzar el valor de la seva associació, del Sindicat.

La victòria fou completa; les Bases foren acceptades íntegrament en la Conferència. La classe mèdica, potser per primera vegada, sabia fer respectar els seus interessos i sens cap perjudici pels altres estaments socials. La nostra classe no havia de permetre que el segur obligatori es fes carregant-li a ella la més feixuga carga: que el segur es fes a les espatlles del metge, com el fan tantes de les associacions de segurs avui existents.

Mentre s'anaven celebrant les sessions de la Conferència, bo i esperant el moment oportú de presentar a la deliberació les nostres Bases, el Sindicat oferí un àpat de germanor als companys vinguts de fora de Catalunya. L'ápat fou servit en el Magestic Hotel, ocupant una presidència el nostre volgut president Dr. Puig i Sais, tenint a la seva dreta al representant del Sindicat de Madrid, company Rey i Rey, i a la seva esquerra al representant del Col·legi de Barcelona Dr. Bartomeus.

Ocupava l'altra presidència el Dr. Sanchis Bergón, president de la Federació, tenint als seus costats al Dr. Blanch, president del Col·legi de Madrid i al doctor Almarza, president de l'Associació de Metges Titulars d'Espanya. Els comensals eren uns 40, assistint-hi els companys de la J. D. del Sindicat Plà, Girona, Sicart, Mestres, Moll, Wennberg, Busquet, i els de la J. Comarcal de Barcelona, president, company Presta, secretari Abelló, Ferrer Prat i Parrizas.

El president oferí l'àpat contestant-li els doctors Bergón, Rey i Rey, Girona, Sicart, Hernández, Crespo Almarza, etc., fent tots protestes de germanor i vots perquè aquesta es mantingui sempre no sols per aquesta qüestió d'avui, sinó també per les moltes altres que constitueixen el programa unànim de la classe médica del nostre país.

Corresponent a les nostres atencions, el president de la Conferència de Col·legis, oferí amb gentilesa al Sindicat, un altre àpat pel dia següent al Tibidabo, fou acceptat i en ell, i quasi amb els mateixos assistents, se refermaren més els lligams de germanor entre el Sindicat nostre i els Col·legis de Metges d'Espanya.

En resum, la classe mèdica ha obtingut una immensa victòria en la Conferència, gràcies a l'actuació febrosa del nostre Sindicat.

El Sindicat amb la seva intensa propaganda destruí aquell «Cuerpo» que pretenien endosar-nos emmirallant-nos amb una falsa protecció dels titulars. Sempre que actuem així serem invencibles.

Visca el Sindicat de Metges de Catalunya!

El Segur obligatori de malaltia, maternitat i invalidesa

Notes

L'Estat espanyol emprèn el segur obligatori amb un dèficit de 1.341 milions i amb un deute flotant de 5.077 milions.

***

A França totes les classes productores protesten del segur obligatori, trobant-li els següents defectes:

1.er Augmentar les càrregues contributives amb 3.000 milions anuals, encarint, per tant, el preu de la vida, perquè l'obrer no voldrà pagar-lo de son jornal.

2.on Produirà un augment de funcionaris, els sous dels quals s'elevaran a 142 milions anuals.

3.er Si s'elegeixen mals administradors, si aquests abusen o exploten els segurs, les indemnitzacions i pensions seguiran el mateix nivell; les cotitzacions s'augmentaran; el Tresor taparà els forats oberts per la imprudència i la cobdicia. I la caixa que realitzi una bona gestió, se li treuran dos terços per a reparar les faltes de les pròdigues, per qual motiu els administradors espavilats no recularan davant el dèficit, ja que quant més gastin, més diner rebran de la col·lectivitat, sens que les càrregues de llurs electors sien en aparència majors. Ço és donar una prima a la mala gestió i a la incúria.

També demanen:

1.er Que l'Estat intervingui en el segur el menys possible.

2.on Que no es creïn nous funcionaris.

3.er Que fins deu anys no es dongui al segur caràcter obligatori, temps necessari per a familiaritzar la nació amb els segurs socials, que es faran, a més, gradualment.

Una opinió particular sobre assegurances

En empèndre el viatge des del meu poble cap a Barcelona, per a assistir a la reunió del S. de M. de C., convocada a l'objecte de concretar el criteri de la classe mèdica catalana sobre l'assegurança social obligatòria de malalties, que es projecta implantar, jo em feia la il·lusió de que aqueix projecte seria quelcom de molta trascendència, fins al punt que implicaria, segons havia llegit, pocs dies avans, en una revista madrilenya, la redempció econòmica dels metges titulars.

Il·lusionat per això que havia llegit i per els conceptes amb que es designa aqueix projecte, jo em creia que la obligació d'assegurar-se contra les malalties, recauria sobre tothom: obrers i patrons, rics i pobres, joves i vells, homes i dones, habitants en despoblat i en urbs grans i petites; es a dir, sobre tothom susceptible de caure malalt, i en tal cas, sí que seria grandiós el projecte i trascendentalíssim per al pervindre de tota la classe mèdica. Perque aqueix segur, forçosament, hauria de compendre, com un dels seus aspectes més importants, l'assistència facultativa dels assegurats, i, per tant, la immensa majoria dels metges hauriem d'ésser afectes al servei del públie, sense dependre econòmicament d'ell, sinó de l'entitat asseguradora, amb lo qne podriem despèndrems del jou de la conducta, que és la causa principal de la nostra pobresa, del nostre desprestigi i de les nostres rivalitats professionals.

Emprò, per lo que vaig poguer entendre, encare que ningú va ocupar-se de l'abast que tindria la reforma, com si ja es dongués per conegut de tots els assistents de la reunió punt tant essencial per a poguerme formar criteri, sembla que no serà tant extens el seu abast com jo m'imaginava, sinó que tot se reduirà a obligar als obrers assalariats i no sé a què més, a afiliar-se a alguna de les germandats o companyies explotadores de l'assegurança de malalties, existents ja, o que en lo succesiu se constitueixin, i en quant al criteri que es va acordar sostenir en la conferència del Segur, en nom de la classe mèdica catalana, és el de que no s'ha d'admètrer de cap manera la imposició als malalts assegurats del metge o metges que hagin d'assistir-los, sinó que s'haurà de deixar al mateix malalt o a la seva família que el·legeixi lliurement al facultatiu de la seva predilecció, com succecix are.

Si el S. S. O. que es projecta implantar, ha de quedar reduït als límits exposats, no és fàcil que tingui cap trascendència per a la classe mèdica, ni que, de semblant reforma, en pugui veure la redempció econòmica dels metges titulars, sinó que, lo més probable, és que les coses seguiran com fins avui. Ja podriem donar-nos per satisfets si les entitats mèdiques adscrites a la conferència reivindiquessin el dret i logressin que s'els reconegués a intervenir en l'administració dels fons del segur, com a principals tutors que hauriem d'ésser els metges dels malalts assegurats, a fí de procurar que els beneficis resultants, si n'hi hagués, s'invertissin en noves institucions sanitàries de caràcter benèfic o pel perfeccionament de les ja existents i del personal i serveis professionals, i si no se'ns reconegués el dret a tutelar als assegurats fins aquest punt, al menys que se'ns deixés intervenir en la confecció dels reglaments que hauran de regular el funcionament de les germandats i companyies asseguradores, no sols per a determinar les enfermetats o estats especials que deurien excluir-se del socors, per no implicar imposibilitat de cap genre per al treball, sinó també per a fixar les atribucions u obligacions dels metges inspectors, suposant que encare es considerés necesària la seva existència, les quals mai deurien estar en pugna amb els deures de companyerisme i amb els interessos professionals de la classe mèdica, digna d'estar sempre per damunt dels interessos purament mercantils de les companyies. que moltes vegades exploten a l'assegurat, comprometent al metge, fent-lo servir d'escut o de tapadora de les seves martingales.

Emprò, per què aqueix projecte de S. S. O. contra malalties, no podria tenir l'extensió que jo li atribuia? al menys en lo referent a l'assistència facultativa, que és l'aspecte del segur més important i més interesant per a nosaltres, hi han raons de molt pes al meu modo de vèure, per a fer-lo obligatori per a tothom. Al fi i al cap, no seria més ben mirat que fer una obligació de lo que actualment és un dret: el dret d'aconductar-se o,

lo que és lo mateix, d'assegurar-se l'assistència facultativa que té tothom en aquelles poblacions aont aquest sistema de retribució dels serveis mèdics està establert, que són casi totes les de Catalunya; o també, no seria més que generalitzar l'obligació que l'Estat imposa als Ajuntaments de tenir assegurada l'assistència facultativa dels veïns pobres, obligació que, en tal cas, hauria d'extendres a pobres i rics a tots els veïns, sense distinció de pobres i de rics.

Seria lògica aquesta reforma? Reflexionem-ho.

Tots els individuus estan exposats a caure malalts i, per lo tant, a tenir necessitat de l'assistència facultativa, i tothom, ric i pobre, ha de tenir dret a que aqueixa assistència li sigui donada sempre que la necessiti. Ademés, ha de tenir dret tothom a ésser preservat en lo humanament posible, de les malalties infecto contagioses, per a lo que es forçós imposar determinats deures als ciutadans malalts o sospitosos d'estar-ne. I és l'Estat, o per delegació d'ell el Municipi, qui deu garantitzar a tots els ciutadants, rics i pobres, aqueixos drets i fer cumplir aqueixos deures sanitaris, i correspont a ell l'obligació de tenir organitzats els serveis mèdics en totes les poblacions, de manera que constituissin una veritable funció social. La funció sanitària hauria d'ésser un dels objectius primordials de tot poble ben organitzat, i al seu perfeccionament s'hi hauria d'esmersar sempre tota l'atenció i tots els cabals possibles, puix que de la salut física dels ciutadans, tan o més que de la seva salut moral o cultura, en depenen el poder, l'utilitat i el benestar de les nacions. Abandonada aqueixa funció pels poders públics, com o és a Espanya, a la sola iniciativa individual, mai podrà comptar amb òrguens robusts i disciplinats com convindria per al bon exercici de la mateixa i per a obtenir-ne els beneficis que caldria esperar-ne donat l'estat actuat de les ciències mèdiques.

Per altra part, el metge o metges d'una població tenim per ventura llibertat de negar els nostres serveis a qualsevol ric encara que no estigui aconductat o que rès pagui de conducta, o a qualsevol autoritat que ens els reclami, sense tenir en compte si ens seran degudament remunerats o no? Tota vegada, doncs, que els metges, sigui per humanitarisme o per coacció que la societat exerceix sobre nosalres ens vegem obligats a garantitzar l'assistència facultativa al públic no seria just que aquest, per la seva part, ens garantitzés a nosaltres els mitjans econòmis necessaris per a viure amb el degut decor? Atenent aquesta consideració jo crec que tots els veins tenen moralment l'obligació de contribuir al sosteniment del metge o metges de la població respectiva aconductants-hi per quantitats proporcionals als seus mitjans econòmics, servint l'excés que podrien pagar uns, en relació als serveis rebuts, de compensació a l'excés de serveis prestats a d'altres en relació a les seves quotes, i no faria més que un acte de justícia l'Estat si amb el segur obligatori de malalties vingués a fer efectiva aquesta obligació, creant un impost per atendre a les obligacions sanitàries en sustitució de les actuals conductes.

Sota aquests punts de vista el S. S. O. seria una mida lògica i justa. Seria també beneficiosa? Per a mí no hi ha dubte; tan beneficiosa per als interessos de la classe mèdica en general com per els de la societat.

Emancipat el metge de la conducta, jou que avui dia el té mitj esclavitzat; tenint segur un sou mínim que el permetés viure amb decència i camp obert per a guanyar-ne un altre de suplementari; poguent comptar amb l'ampar del Estat, com els demés funcionaris públics, per a quan arrivi a vell o a imposibilar-se per al treball, amb quin altre esperit excerciria la seva delicada professió i qui'n cambi en aqueix exercici es realitzaria! Jo crec que la pràctica de la medicina per a que rendeixi tota la utilitat a que pot aspirar, donat l'estat actual de la ciència, hauria de sofrir una radical transformació. L'individualisme extremat que impera entre els metges s'hauria de sustituir per una estreta col·laboració i solidaritat professionals, puix un cos facultatiu disgregat, atomitzat, en que cap element se sent solidari dels altres sinó que actúa al seu caprici, sense cap nexe que relacioni les diverses actuacions ni les encarrili envers la consecució de fins determinats, ha de reportar molt migrats beneficis a la societat i al perfeccionament professional. I aqueix cambi cada dia es fa més apremiant a causa del progrés científic que imposa al metge, en quasi tots els casos que es presenten al seu estudi, l'aplicació de tècniques i de mètodes tan delicats i nombrossos que impliquen un cumul inmens de coneixements i d'habilitats, impossible d'ésser abarcat per un home sol, per gran que sigui la seva potència intelectual i sensorial, per lo que es fa precís, cada dia amb més apremi, la divisió del treball i la col·laboració entre tots els elements integrants de les ciències mèdiques. Això que els metges de les grans ciutats poden resoldre fàcilment, constitueix un problema que atormenta l'esperit del metge rural, conscient de la seva responsabilitat i de la seva impotència, i aqueix problema de la col·laboració entre companys d'un mateix poble o de pobles veins, en sustitució a la guerra *a outrance* que sol imperar sempre entre ells, jo crec que la institució del S. S. O. de malalties generalitzat a tothom podria ajudar-nos molt a resoldre'l.

Deixeu que el metge rural s'emancipi econòmicament deslliurant-lo del jou ominós dels aconductats i de la temença a caure en desgràcia dels cacics; que el pervindre incert no sigui per a ell una obsessió que l'impulsi constanment, no a augmentar els seus coneixements i a perfeccionar-se en les seves tècniques de treball, sinó a anar amb afany en busca de la pesseta i del nou client, arrebassant-lo de l'abast d'un company tal volta més necessitat que ell; facilitant-li l'accés a laboratoris ben dotats de personal i de material i veureu com s'esvairà la desconfiança que actualment es tenen entre sí els metges que exerceixen en un mateix poble o en pobles veins i com s'establirà entre ells relacions de franca col·laboració, i com la pràctica de la medicina

en aqueixos pobles seguirà l'avenç científic i es posarà a l'altura en que es trova a les ciutats.

Tenim, doncs, que el S. S. O. en el seu aspecte de l'assistència facultativa a tots els ciutadans, rics i pobres, constituint una veritable funció social a càrrec del Estat o d'una altre entitat asseguradora per l'istil, seria lògica, justa i beneficiosa tant per la classe mèdica com per la societat en general.

Com que no hi pot haver funció sense organització l'Estat i l'entitat asseguradora que fos, hauria de valer-se d'orguens científics adeqüats dels que cada metge seria un element més o menys útil, lo qual no vol dir que no hi pogués haver també metges completament lliures com actualment. Lo que si hi hauria d'haver, amb caràcter oficial, un metge per cada determinat nombre de veins sens distinció de rics i de pobres. Aquests metges, diguem-els-hi titulars, inspectors municipals o lo que volgueu, haurien de tenir a son càrrec tot lo relatiu a higiene de la urbs o de la població respectiva, además de l'assistència dels malalts, emprò no res referent a la *execució* de les prescripcions terapèutiques mèdiques o quirúrgiques i en general s'hauria de substreure de les obligacions inherents al seu càrrec oficial tot lo que actualment es vol excluir dels contractes de conducta, amb lo que quedaria marge suficient per a obtenir utilitats suplementàries, circumstància que serviria d'estímul als estudiosos i sobrats d'activitat, lo mateix que els professors lliures més o menys eminents que no volguessin supeditar-se a representar en la societat l'humil paper de funcionari públic.

Que hi fa que d'aquesta manera quedessim convertits la immensa majoria en funcionaris? Per ventura la major part dels metges, sobretot els rurals, no en tenim ja tot el carácter de funcionaris públics, sense cap de les seves ventatges? No es preferible, immensament preferible, dependre del Estat o d'una altre entitat gran, com més gran millor, que no pas d'una multitut d'entitats petites, com ho són les famílies aconductades, de les quals vulgui o no vulgui el metge contractat té d'ésser un servent fidel més o menys humil? Emprò ja es veritat que el funcionarisme repugna tan al nostre esperit catalanesc com diuen alguns? Jo crec que aquesta repugnància deriva, si acàs la sent algú, de que quasi tots els funcionaris del Estat son nomenats a Madrid i per consegüent la immensa majoria d'ells resulten ésser castellans. Si els funcionaris es nomenessin per les poblacions mateixes on fessin falta o tan sols per la regió on aquelles radiquessin de segur que repugnaria a molt pocs el funcionarisme. Tenim l'exemple dels mestres d'estudi. Per ventura no són tan catalans i tan orgullosos com poguem ésser nosaltres, metges? Voldria l'immensa majoria d'ells tornar a n'aquell temps en que no eren funcionaris del Estat?

En resum, jo crec que no té raó d'ésser el modo com encara s'exerceix la medicina, igual, de segur, en essència, a com s'exercia als principis d'ésser instituïda com professió diferenciada. La sanitat, lo mateix la pública que la privada no deu continuar abandonada com fins avui a l'exclussiva iniciativa individual, sinó que s'ha de reconèixer que es funció del Estat i ell es qui deuria realitzar-la mitjançant orguens científics adeqüats.

Per tot lo dit, jo no consideraria equivocat que el Sindicat de Metges de Catalunya, com a representació genuina de tota la classe mèdica catalana, inscrigués entre els seus ideals a reivindicar i patrocinés com aspiració de la classe médica en general, les següents bases per a l'organització dels serveis sanitaris oficials.

1.ª Delimitació de partits mèdics, assignant-ne un per cada determinat nombre de veïns, variable segons l'agrupament de les habitacions.

2.ª Nomenament dels facultatius titulars d'aqueixos partits mèdics pel districte universitari on radiquin.

3.ª Limitació del treball individual i de les obligacions inherents al càrrec d'aqueixos facultatius.

4.ª Remuneració suficient dels mateixos per l'Estat o per la entitat en què aquest delegués el servei.

5.ª Organització dels serveis mèdics i dels mitjans necessaris per a portar-los degudament a cap de manera qne constitueixin una veritable i harmònica funció social.

6.ª Reconeixement del dret de tot metge no titular de cap partit mèdic, a establir-se amb caracter lliure allà on tingués per convenient.

Una organització així, que el S. S. O. de malalties podria ajudar-nos molt a fer implantar, sí que seria la redempció d'un gran nombre de metges que avui han de viure molt precariament, sotmesos a la tacanyeria dels aconductats i a les seves impertinències. També seria un gran desfogament per a el seu esperit, poder alliberar-lo de la desconfiança que sol regnar entre els d'un mateix poble, competidors en l'afany d'acaparar aconductats, cosa a que els obliga la necessitat, puix per a fer-se un sou no més que regular amb l'import de les conductes, única font d'ingresos de que es poden refiar, al tipo de 15 o 16 pessetes a que resulta cada una per terme mig, en la majoria dels pobles, és necessari reunir-ne un remat que si és gaire escampat es fa materialment impossible atendre'l degudament, sobre tot en èpoques d'epidèmia. Altres conseqüències més o menys trascendentals que are no'm vull entretenir a esbrinar per no fer-me massa pesat, s'en derivarien d'una organitzaeió semblant.

Jo brindo aquest ideal de lliberació de gran part de la classe mèdica catalana al S. de M. de C., amb el què si l'adoptès, donaria a la seva actuació una finalitat concreta, cosa que ara no té i que li fa molta falta, a mi em sembla, si és que no vol viure una vida tant o més precaria que la que viuen molts i molts molts metges no sols rurals, sinó també urbans, de les grans urbs i tot.

JOSEP SALA

Avant sempre!

Tot organisme per son lliure desenrotllament necessita elements que el sostinguin i protegeixin sa fecunditat natural. El Sindicat de Metges, forma també un organisme, que com les plantes de la terra, necesita conreu; sense ell, se faria bort, per no dir xorc i malèfic.

Espigolats els fruits primerencs del Sindicat, no en tenim prou; hem d'arribar a una collita més abundosa, cultivant-lo sense parar. Com s'ha de fer? Amb força germanor i molt bon seny.

Per desgràcia, la gent moderna pateix una idolatria de noms, que amb ells s'entusiasma una temporada i tot seguit creuant-se de braços, veu que ha fet molt poc.

Nosaltres havem de fer del Sindicat no un idol, sinó un ser vivent, que serà entre els metges una família, que ennoblirà l'altre espècie de família que s'estableix entre el metge i sos clients, perquè també aquí hi xiula un ventijol d'amor, sentiment aglutinant i civilitzador per excel·lència, creador de vincles entre els homes i organitzador per instint, i com la fecunditat, procedeix de l'amor, encenent l'un, recollirem l'altre.

Tota civilització resistent, fecunda, honesta i verament il·lustrada, té per fonament principal la família i decadència en aquesta, vol dir trontollament de la primera i un aniquilament porta a l'estat selvatge. Es aquesta la cèl·lula primitiva essencial, la llevor de tota la societat, fins podem dir que la societat no és altra cosa que una extensió de la família i que tota entitat social ha d'ésser feta a sa imatge i semblança, siguent més perfecta en quant més serva el caràcter i condicions d'ella. I nosaltres sapiguent que els homes no s'enamoren d'idees abstractes i que per posar son amor a una entitat constituint la prolongació de la família, hi han de trobar identificats llurs sentiments i interessos, hem creat la Mutual mèdica que perfecciona, enrobusteix i completa el Sindicat. Podríem dir, responent a l'esperit de la classe mèdica, que *pensant amb el cap* criàrem el Sindicat i *pensant amb el cor* la Mutual. Hi ha companys, una pobresa que ha de ser sagrada entre nosaltres; me refereixo a l'invàlid, la vídua i a l'orfe; de cap manera podia desentendre-se'n el Sindicat. L'ingressar a la Mutual no sols es una obligació moral de tot company sindicat, sinó que es un acte d'humanitarisme envers al pobre company desvalgut que cerca l'adjutori de son pròxim, alimentant lo glutinum social, que lliga entre sí als metges en el mateix Sindicat.

Fugim del gran defecte que avui té la riquesa, que és el d'haver perdut la significació social, l'havem materialitzat, desfent-se massa de les obligacions en benefici de la col·lectivitat, oblidant aquell principi socialíssim del dret canònic, que antiguament estava d'una manera implícita en lo dret social *beneficium propter officium*.

Tots podem contribuir a donar vida a nostra institució fonamentant-la i escampant-la per tot arreu.

En un cos social com el cos humà quan és feble i se li disminueix la vida, concentra el calor en certs orgues, quedant frets els membres extrems, que són els primers que moren. Les grans concentracions marquen quasi bé sempre una decadència social i són també causa d'ella. Per això havem de procurar que la vida del Sindicat no estigui descentrada; ans al entrar, difondre-la fins a l'últim reconet de Catalunya, perquè aquell company la senti amb tota la seva ànima i pugui fruir-ne sos majors beneficis.

Dóna goig resseguir avui alguns pobles de nostra terra i comparar la situació del metge abans del despertar de nostre Sindicat, amb la que li ha proporcionat aquest.

Consideració social? Tots coneixem les peripècies del metge rural per trampejar la política entre els caciquets i avui amb la força moral que el company reb de nostra regenadora organització, s'ha pogut col·locar en un pla superior a n'ells, no atrevint-se a molestar-lo en lo mes mínim, guardant-li sempre l'alta consideració i estima que es mereix per son sacerdoci.

Remuneració en el treball? Basta dir que en tots els pobles on els metges ingressaren amb fé i entusiasme en les files del Sindicat están contentíssims de la seva situació financiera. Per això convé que nostres cap-davanters la coneguin d'aprop la vida de sos associats, infundint-los nova sava quant ho necessitin i tallar en sec, de soca i arrel, tota desviació, que pugui haver-hi en contra d'algun company i tota injusticia manifesta que es proposi portar a cap en contra també dels sagrats interessos dels clients que a fi de comptes sempre ne reben males conseqüències, contribuint amb aquets fets a que puguin mirar amb mals ulls a nostre Sindicat.

Fent-ho així no hi ha dubte que farem de nostra institució un organisme fort i vigorós per a la defensa de nostres interessos.

Nostre lema ha de ser; obrar sempre amb fe i energía, acatant tota ordre o indicació dimanada de vostra dignísima Junta, perquè aquesta, estant en possessió de la suprema i indiscutible autoritat que li havem conferit, sabrà donar normes per a resoldre amb sà criteri, recta justicia i fonda germanor, tota qüestió nascuda entre nosaltres.

Avui ja és un fet i no necessita demostració, que l'home que viu isolat, és com una volva perduda en l'aire que's mou a caprici dels elements i que cau allà on aquets la porten. Als incalculables beneficis que ja tenim rebuts del Sindicat, cada dia ne podem anar apuntant. Tots coneixereu per la premsa i pel Butlletí el segur que sobre malaltia projecta instituir l'Estat que podria portar una greu resolució entre la classe mèdica; doncs nostre Sindicat ja té punts presos i el treball que ja s'ha fet i el moltíssim que resta a fer, tendeix a imprimir en la marxa i desenrotllament de dit segur, un caient beneficiós per a nosaltres. L'hàbil pluma de nostre competentíssim mutualista Dr. Girona, ponent per part del Sindicat, dona prova palesa de sa vigorosa saba sindicalista i de sos vasts coneixements en materia avui en boga. Per coneixer l'estat i importància de dit segur, basta sapiguer que alcançarà

a uns deu milions d'espanyols; i si es logra fer acceptar per la comissió organitzadora els principis ja estudiats serà obra magna i altament profitosa que sols al Sindicat haurem d'agrair.

I no hem de parar aquí; podríem esser titllats d'egoistes si sols pretenguéssim resoldre les qüestions que sols afectin directament, nostra classe viu massa lligada amb totes les altres, per no estudiar amb carinyo tot lo que pugui contribuir al millorament de l'humanitat, intervenint-hi d'una manera decisiva i fecunda donant regles d'higienització i sanejament ja sia en les urbs, ja sia en el camp, no permetent que a voltes sofreixin l'influencia malèfica de la política, obres que estudiades i desenrrotllades per una entitat competent, serfen d'un gran rendiment de salut i benestar social.

J. Ferrer Prat

Covardies!

I

El dia 1 de Desembre de 1921, la *Mutual Mèdica*, amb el funcionament de les seves dues seccions, pogué assolir la plenitud de sa vida rompent el capell de crisàlida on la tancaven onze mesos de laboriosa gestació. I malgrat el llarg temps transcorregut des de la seva concepció, ni encara tots els companys hi són ingressats, ni tots els inscrits ho són a tots els grups.

Per què?

Profusa és la gama d'enganyoses suspicàcies de què tinc noticia, i amb les quals molts pusilànims inconscientment es forgen l'imaginari «papu» que els atemoritza i és causa del seu retraiment.

No vull ocupar-me dels que pobres d'argumentació s'encastellen en el prosaic i acomodatici «perque no», ni tampoc dels que, vassalls del «magister dixit», abdiquen del seu propi criteri, i pacientment esperen oir la imperativa veu d'un altre «mestre», que els dexondi cridant-les novament, *desperta, Llàtzer, alça't! i camina*. Perquè entoçudits els uns, i esclaus els altres, seria molt difícil convence'ls, i, francament, no m'agrada perdre el temps.

Tampoc parlaré dels que per por a les «quotes» resten retrets. El meu escrit del Butlletí n.° 27, demostrant la possibilitat de reduir-les i fins anular-les, dóna la «tònica» del just valor que elles tenen i del modo com deuen ésser considerades.

Ometré, també, als que «volen i dolen», i, que a pesar de reconèixer la utilitat de la *Mutual* i desitjant ingressar en ella, no poden fer-ho per la rebequeria de no voler sindicar-se, dominats pel infundat temor al nom, o per manca d'idealitat. Ells, alliçonats per l'experiència i la reflexió i convençuts que el nom fa la cosa i que el nostre Sindicat és tot companyerisme i germanor, tard o d'hora vindran amb nosaltres.

Altres hi ha que vacilen per por de perdre els drets de mutualista, si un dia deixessin d'estar sindicats.

La *Mutual Mèdica* és el nucli de cristal·lització de tots els amors del Sindicat: d'ell depen i per ell viu; i, per tant, lògicament no deu brindar mai la seva «mel» als que d'aquell siguin extranys, exclosos o renegats. Sol mereixen excepció, els que per emigrar de Catalunya, són involuntàriament obligats a sortir-se'n.

El Sindicat, en son Reglament, com les altres entitats i Instituts en les seves ordinacions, i al igual que els pobles en el seu codi penal, ha de tenir i té establertes les oportunes sancions que li assegurin a ell i als seus associats, fecunda vida, sempre harmònica i sossegada, i entre elles figura, com a *mida extrema*, l'expulsió, clarament definida en el sèptim article del seu Reglament, i plenament justificada pels del capítol XX del mateix.

Però aquestes sancions no poden espantar mai als que tenen com a pauta les regles de bona «companyonia»: sols les han de témer, si algun n'hi ha, els rèprobes, que professionals de la rebeldia, amb la sagrada capa d'amic, encobreixen les seves insanes bastardies.

Tampoc por espantar a ningú ni ser causa de divorci, la futura actuació del Sindicat. Encarnat, ell, de «pau» i «d'amor», no implantarà mai la censurable i punible hegemonia del «garrot» ni del «browing», pel desenrotllo de plans ni consecució d'ideal. Reglamentat d'acord amb la llei de les majories, la honradesa i cultura dels seus components, la nostra missió i lluita en pro de la salut i vida del pròxim i l'imperi de les lleis de Deu i dels homes, en són la més absoluta garantía

No són legió, però alguns companys hi han que s'abstenen per temor a les claudicacions de Juntes de Govern que fossin ineptes o malversadores.

No crec tan imminent ni tan greu el perill. Tot és possible en el món, però cal saber distingir.

La *Mutual*, en el règim democràtic en què viu, té els càrrecs, mai hereditaris ni per dret diví: són sempre d'elecció popular i essent de duració limitada, no estan mai usdefruitats per les mateixes persones. Els associats, al elegir-les i coneixent-les, poden i deuen fer bona tria.

La seva direcció i l'administració, no són unipersonals. Estan centralitzades en varis individus que obren conjuntament, i seria una raresa la confabulació de tots ells per a fins reprovables.

Funciona subjecte a la fèrula del Sindicat, que exerceix la seva alta inspecció per mitjà de dos delegats.

Ingressa cada mes a la Caixa de Pensions els diners recaptats, per a convertir-los més tard en «valors de l'Estat» considerats com els de més garantia; i diposita aquests en Bancs de reconeguda solvència en qualitat de «valors en custòdia» per a lliurar-los de tota fallida.

Sols reté en la Caixa social petites quantitats per atendre les despeses corrents.

Les firmes conjuntes de tres concellers són indispensables per al reintegrament dels esmentats cabals, per les cases dipositàries.

Exerceixen funcions cobratòries solament els que tenen constituïdes garantitzadores fiances.

Es prenen els acords per majoría de vots i poden ésser impugnats i sotmesos a referèndum.

Les lleis de l'estat castiguen al que delinquetx.
I amb tantes precaucions, no hi ha prou garanties?
Digueume: Quínes falten?

FRANCESC POUDEVIDA

(Continuarà)

SECCIÓ OFICIAL

Extracte de les sessions

N. 118.—26 Octubre 1922.

A les 10'30 del dia 26 d'Octubre de 1922, es reuneix de segona convocatòria amb assistència dels doctors anotats al marge (Proubasta, Vila Abadal, Sicart i Girona) la Junta Directiva del S. de M. de C., presidint el company Puig i Sais i actuant de Secretari el Dr. Busquet.

Oberta la sessió, s'excusa l'assistència dels companys Moll, Bataller i Mestre Puig.

Es llegeix i s'aprova l'acta anterior.

Es dona compte de vàries comunicacions rebudes.

Son admesos socis els que s'inscriuen amb els números del 1.796 al 1.798.

S'acorda la baixa per falta de pagament del soci número 1.691.

S'aprova el traspàs de la Secció Comarcal de Barcelona a la d'Arenys de Mar del soci número 1.774.

El company Proubasta, dona compte del comès amb el company Moll referent a la reunió de la Comarcal de Vilafranca, delegats per la Directiva, explicant detalladament l'estat de dita Secció i trametent l'acta extesa pel company Moll referent a la reunió citada. La Junta Directiva, estudiant detingudament el cas i oïdes les manifestacions dels delegats i atenent a ço que es despren de l'acta que es llegeix, acorda: 1.er Que les titulars de Vilafranca deuen repartir-se entre tots els companys de la ciutat convinguts, ja que els doctors Ricard Fortuny i Francesc Campllonch, les acceptaren com a mandataris del Sindicat al qual foren ofertes per l'Ajuntament. 2.on Que com sigui que el Dr. Campllonch s'avé a tal repartiment, si el Dr. Fortuny no s'hi avingués es faria ús de la garantia que dit company té dipositada al Sindicat i 3.er Que tot lo que faci referència a relacions professionals entre metges ha d'atendre's a lo disposat pels acords de l'Assemblea de Delegats.

Es tracta de la propera Conferència de Segurs, donant-se compte de la reunió anterior la qual es constatà una perfecte unanimitat en el criteri que sustenta el Sindicat de la lliure elecció de metge per part del malalt assegurat.

Per tal de conseguir el propòsit, s'acordà una campanya a tal fi consistent en: 1.er Escriure a les Acadèmies i Col·legis de Catalunya, que facin la mercè, aprofitant llurs sessions, de convidar als seus socis per assistir a la reunió magna. 2.on Publicar a la premsa d'aquí unes notes oficioses donant publicitat a la reunió del dimarts passat, i 3.er Convocar a tots els metges de Catalunya a una reunió magna pel dia 11 del vinent mes, a les 10 de la nit, al local social, per tal d'exposar-los la situació present en què es troba el segur obligatori de malaltia i els perills possibles per a la classe mèdica i acordar la conducta a seguir.

I no havent-hi altre assumpte s'aixeca la sessió a les dotze hores del mateix dia de començada.

Moviment de Caixa del Sindicat de Metges de Catalunya durant el mes d'Octubre de 1922

ENTRADES

Existència del mes anterior			318'55
Cobrat per Drets d'inscripció			10
» » quotes del Sindicat			3.307
» » quotes de la Secció Comarcal de Barcelona			1.270
» » quotes de la Secció Comarcal de S. Feliu de Llobregat			12
» per Anuncis en el BUTLLETÍ			869'50
» » » en la Guia Mèdica			861'10
De la Borsa del Treball	Per drets d'inscripció.	15	
	En dipòsit reintegrable	30	
	En donatiu a la Mutual	10	55
			6.703'15

SORTIDES

Dipositat a la Caixa de Pensions i d'Estalvis			2.755'05
Petites despeses pel BUTLLETÍ			405'75
» » per la Guia Mèdica			20
Pagat per compte de la Secció Comarcal de Barcelona			150
» a l'Impremta Badia			1 888
Despeses generals:			
Pagat als recaudadors de quotes		34'50	
» menors, locomoció, premsa, propines, efectes escriptori, etc.		31'65	
» al personal		705	
» per lloguer		250	1.096'95
			6.295'75
Existència en Caixa Social			407'40
			6.703'15

NOTICIARI

*** En atenta comunicació, el Col·legi de Metges de València, ens assabenta que ha acordat rehabilitar al doctor Josep A. Muñoz, al qual havia declarat «mal company», en vista de les explicacions donades per l'interessat, qiu ha manifestat haver actuat amb error, avenint-se a l'ensems a destinar 250 pessetes, segons indicacions de l'esmentat Col·legi, al Col·legi d'Orfes de Metges.

*** Els companys que desitgin obres d'autors francesos a preu de francs, poden passar pel Sindicat, on la Secció de Barcelona ha inaugurat aquest servei.

Al local del Sindicat podran fullejar els darrers catàlegs de cases franceses i fer les comandes que els calguin.

Es un servei que recomanem eficaçment als nostres companys que vulguin estalviar-se els sobrepreus exagerats que acostumen a cobrar les llibreries de Barcelona.

*** A continuació reproduïm els Estats de Comptes del mes d'Agost del Sindicat i Mutual Mèdica respectivament, per haver sortit amb alguna trasposició de números que alteraven el seu resultat.

Moviment de Caixa del SINDICAT durant el mes d'Agost de 1922

ENTRADES

Existència del mes anterior		197'50
Cobrat per drets de inscripció		16
» » Quotes de la Secció de Barcelona del Sindicat		1.980
» » Quotes de la Secció de Barcelona, quota Comarcal		1.018'50
» » Quotes de les Seccions de:		
Ripollés (Puigcerdá)	5	
Mataró	50	
Balaguer	10	
St. Feliu de Llobregat	175	
Figueres	170	
Terrassa (Rubí)	5	
Sta. Coloma de Farnés (Hostalrich)	15	
Badalona (Tiana)	15	
Falset	135	
Gandesa	20	
Igualada	30	
» » Drets Borsa Treball		30
» » Anuncis en el BUTLLETÍ		777
» » Entregues Dipòsit Reintegrable		10
Dipositat a compte de rebuts enviats al doctor J. Riera, de Girona		175
Cobrat per Crèdits de Metges		180
		5.014

SORTIDES

Dipositat a la Caixa de Pensions i d'Estalvis		342'20
Pagat a l'Imprenta Badía per saldo factures de Maig, Juny i Juliol		2,129'50
» a la ca a editorial Perelló s/factura		16'50
» per compte de la Secció de Barcelona		250
Reintegrat al doctor Duran, el seu diposit		10
A la Caixa Mutual Mèdica, per ingrès indegut a la Caixa de Pensions i Estal. d'Igualada		79'65
id. id. id. Vich.		81'50
id. id. id. Badalona.		547'05
id. id. id. Tàrrega		40'35
A la Caixa de la Mutual Mèdica, 5 % s/pessetes 1.101 de crèdits de Metges cobrats		55'05
Despeses generals:		
Gastos menors BUTLLETÍ	9'40	
Als recaudadors de quotes	30'75	
Menors: efectes escriptori, locomoció, premsa, etc	56'30	
Per correspondència rebuts i cursada i pago propines Giro Postal	30'95	
Personal	946	
Llozner	250	1.323'40
Pagat al doctor Schmid, el seu crèdit		25
		4.900'70
Existència en la Caixa Social		113'30
		5.014

Balanç de la MUTUAL MÈDICA en 31 d'Agost de 1922

ACTIU

Disponible en:		
La Caixa Social	80'10	
Id. de Pensions i d'Estalvis	10.784'19	
En títols dipositat en el Banc d'Espanya	64.537'50	
En la S. A. Arnús-Garí	473'35	75.875,14
Quotes pendents de cobrament		6.863'65
		82.738'79

PASSIU

Fons de Garantia I Invalidesa	6.161'35	
» » II »	4.044	
» » III »	1.020	
» » IV »	96	
» » V »	96	
» » I Vida	17.973'41	
» » II »	4.500	
» » III »	300	
» » IV »	60	
» » V »	60	
» Compensació Invalidesa	11.651'93	
» Compensació de Vida	27.633'96	73.596'65
Derrama d'Invalidesa I grup		347'14
» de Vida I grup		941'11
Dipòsit d'entregues a compte per a pago de rebuts		169'95
INTERESOS: Del primer títol dipositat en el Banc d'Espanya s/resguart número 75.884	410	
INTERESOS: Dels títols dipositats en la S. A. Arnús-Garí s/resguart n.º 29.143 (Pensió Briansó)	116	526
Fons Mixte		7.158'74
		82.738'79

*** Degut a les dificultats del repartiment de la *Guia Mèdica*, alguns companys s'ens han queixat de no haver-la rebuda; si algun no vol esperar el repartiment a domicili, pot passar per les Oficines de la casa Barcino, Tallers, 7, entressol, on se li entregarà l'exemplar.

Correspondència

Dr. J. de Ll.—Conformes del tot amb les idees exposades en son article: no el publiquem perquè no es prengui com a reclam d'una determinada casa.

Dr. J. S.—Malgrat la correspondència creuada, li publiquem l'article. Gràcies.

MUTUAL MÈDICA

EXTRACTE DE LES SESSIONS DEL CONSELL DIRECTIU

N.º 28.—22 Setembre 1922

S'obre la sessió a les 22'30, presidint el doctor Sicart i actuant de secretari el doctor Taxonera, amb assistència del Consellers: Sicart, Poudevida, Farrerons, Birba, Vila, Rosell i Taxonera, excusant la seva assistència els doctors Bremón, Cantó i Rius.

Es llegida l'acta de la sessió anterior que és aprovada. Es llegeix l'estat de comptes que és aprovat. S'acorda fer constar en acta el sentiment del Consell per la mort de la mare del nostre benvolgut company doctor Rosell.

S'admeten al I grup d'invalidesa del 565 al 578 inclusiu.
» al II » » » 526 al 535 »
» al I » de vida » 507 al 512 »

Passen a informe de les Seccions Comarcals corresponents els sol·licitants Rafael Castro i Narcís Batlle.

És admès, vist l'informe favorable, en Josep Estradè. S'acorda escriure al company Conde, de Pierola.

S'exclou del II grup d'invalidesa al doctor Salvador Sampera.

S'ha rebut baixa per malalt del doctor Arroyos, que seguirà els tràmits.

S'acorda concedir subsidi al doctor Sala Lladó.

Es nomenat el doctor Rosell delegat de la Mutual Mèdica a la Federació de Montepios.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió a les 24.

N.º 29.—20 Octubre 1922

S'obre la sessió a les 22'30 presidint el doctor Sicart i actuant de secretari el doctor Taxonera, amb assistència dels doctors Poudevida, Rius, Rosell, Ferrarons, Cantó, Birba i Vila.

Llegida l'acta de la sessió anterior, fou aprovada. S'aprovaren el moviment de caixa i el balanç de Setembre.

Admissions al I grup d'invalidesa del 579 al 600 inclusiu
» al II » » » 536 al 555 »
» al I » de vida » 513 al 529 »

Entre els admesos hi figuren els doctors Prats, Batlle i Castro, en virtut d'haver informat favorablement les respectives Seccions.

S'acorda demanar informes dels doctors Domingo Pujadas i Norbert Llinás.

El Consell es fa càrrec d'un xec de 3.000 pessetes, ofert per la casa Fher. Acordant-se que els senyors president i secretari expressin l'agraïment a dita casa i publicar un gravat de dit xec al Butlletí.

S'acordà oficiar l'agraïment a totes les cases que han fet donatius a la caixa de la Mutual, així com a totes les que en facin en l'esdevenidor.

Fou aprovada l'actuació del president i secretari a la Comissió Mixta d'Oficines.

Es prorrogà per tot el que resta d'any, l'admissió de sol·licituts amb les quotes acordades en 22 de Juny darrer.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió a la una del dia següent.

Moviment de Socis

Admissions

Grup I d'Invalidesa

601 Busquet Mundet, Agustí
602 Cardelús Costa, Esteve
603 Serrahima Bosch, Francesc
604 Domenech Condis, Faustí
605 Isern Hombrabella, Jaume
606 Vallet Xiró, Montserrat
607 Mallafré Mariné, Josep M.ª
608 Moraleda Huarte, Alexandre de
609 Rius Clapers, Ramon
610 Badia Pi, Josep
611 Vilardosa Llubes, Enric
612 Melcior Bañeres, Benjamí

Grup II d'Invalidesa

356 Tarrús Bru, Josep
357 Parrizas Torres, Melchor
358 Cardelús Costa, Esteve
359 Serrahima Bosch, Francesc
360 Domenech Condis, Faustí
361 Isern Hombrabella, Jaume
362 Mallafré Mariné, Josep M.ª
363 Rius Clapers, Ramon
364 Dali Cusí, Rafel
365 Martínez Dominguez, Josep.
366 Melcior Bañeres, Benjamí
367 Segarra Fábregas, Emili
368 Homs Parellada, Joaquim
369 Serra Font, Marian
370 Busquets Mundet, Agustí

Grup I de Vida

330 Cardelús Costa, Esteve
331 Isern Hombrabella, Jaume
332 Tejera Díaz, Manel
333 Vallet Xiró. Montserrat
334 Rius Clapers, Ramon
335 Serra Font, Marian

Balanç de la Mutual Mèdica en 31 Octbre. 1922

ACTIU

Disponible en:		
La Caixa Social	382'45	
Id. de Pensions i d'Estalvis .	23.927'79	
En títols dipositats en el Banc d'Espanya	64.537'50	
En la S. A. Arnús-Garí . .	1.109'95	89.957,69
Quotes pendents de cobrament.		6.322'40
		96.280'09

PASSIU

Fons de Garantia I Inv. .	6.641'23	
» » II » .	4.488	
» » III » .	1.536	
» » IV » .	96	
» » V » .	96	
» de Garantia I Vida .	19.571'94	
» » II » .	5.700	
» » III » .	420	
» » IV » .	120	
» » V » .	120	
» Compensació d'Inv. .	12.779'93	
» Compensació de Vida.	29.817'66	81.386'76
Derrama d'invalidesa I grup.		371'26
Id. de vida I grup . .		817'26
Fons Mixte		13.704'81
		96.280'09

QUOTES MENSUALS corresponents al mes de Desembre de 1922

GRUP	SUMA A CONSIDERAR		ABONAT PEL FONS		LIQUID A REPARTIR	SOCIS EXISTENTS	DERRAMA RESULTANT		QUOTA FIXA	QUOTA MENSUAL		SOBRANT	
	Sobrant anterior	Socorros pagats	Compensació	Mixte			Matemàtica	Plus		Resultant	A cobrar	Individual	Collectiu
	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.		Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.
I Inv.	—	690'00	—	—	690'00	609	1'15	0'02	1'00	2'15	2'15	—	—
II »	—	—	—	—	—	369	—	—	1'00	1'00	1'00	—	—
III »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IV »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I Vida	—	—	—	—	—	334	—	—	1'00	1'00	1'00	—	—
II »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
III »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IV »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

VIDA

Quota mensual de cada grup

	I	II	III	IV	V
	1'—	—	—	—	—

INVALIDESA

Quota mensual de cada grup

		I	II	III	IV	V
2'15	I	2'15	3'15	—	—	—	—
1'—	II	3'15	4'15	—	—	—	—
—	III	—	—	—	—	—	—
—	IV	—	—	—	—	—	—
—	V	—	—	—	—	—	—

combinacions d'invalidesa i Vida.

Quotes mensuals corresponents a les diverses

L'import del
REBUT MENSUAL
està en l'
ENCREUAMENT
de la ratlla horitzontal
coresponent al grup d'
INVALIDESA
amb la ratlla vertical
corresponent al grup de
VIDA

Moviment de Caixa de la Mutual Mèdica

en el mes Octubre de 1922

ENTRADES

Existència del mes anterior.		423'75
Per quotes fons Garantia I Invalidesa. .		276
» » » » II » .		276
» » » » III » .		216
» » » Compensació d'Invalidesa		624
» quotes fons Garantia I Vida . . .		840
» » » » II »		540
» » » » III »		60
» » » » IV »		60
» » » » V »		60
» derrama d'Invalidesa		277'02
» » de Vida.		73'18
» Quotes Compensació de vida . . .		936'40
Al Fons Mixte: Per quotes fixes i sobrant de derrames	1.113'55	
DONATIUS		
Productes Vian. . . .	50	
Casa Wassermann. .	60	
S. Gral. Barcino S. A. .	400	
Balneari de la Mercé . .	25	
Bacilina Búlgara . . .	50	
Productes Fher	50	
Donatiu extraordinari de la Casa Fehr	3.000	4.748'55
Interessos corresponents al quart trimestre dels Valors dipositats al Banc d'Espanya		750
		10.160'90

SORTIDES

Pagat al Dr. Cabeza, per subsidi d'Inval.		150
» al Dr. Monells, » » »		150
Dipositat a la Caixa de Pensions i Estalvis		8.930'95
Reintegrat al Dr. Riera Adroher l'import de la quota de Garantía del III d'Invalidesa		12
A l'impremta Badía segons factura de Juliol i Agost		45'50
A la vidua Briansó, sa pensió de Setembre i Octubre		200
Despeses generals: Als recaudadors de quotes	55'75	
Per correspondencia rebuda i enviada .	9'25	
Al personal	225'00	290
		9.778'45
Existència en la Caixa Social. . . .		382'45
		10.160'90

Donatius per a la Caixa de «Mutual Mèdica»

De la casa Wassermann (subscripció mensual) . . . . . **60 ptes.**

Balneari de la Mercé, Figueres (Girona), id., id. . . . . **25** ,,

De les Pastilles de Yoghurt, BYT, id., id . . . . . **100** ,,

Productes VIAN, id., id. . . . . **50** ,,

Bacilina-Búlgara González-Suarez (Fermento láctico) id., id. . **50** ,,

Laboratoris Fher, S. A. Productes opoteràpics, biològics i vacunes, id., id. . . . . **50** ,,

Laboratoris Mañé i C.ª, de Vilavella (Tarragona), **Artrizurol,** id., id. **25** ,,

Serum curatiu antitifóidic del professor Rodet, id., id. . . **25** ,,

Productes Codorniu Garriga, id. id. . . . . **25** ,,

De D. A. Ambroa, de Barcelona, **Depositari del FORCE-TOL,** tónic reconstituient, id., id. . . . . **25** ,,

Tayá i Bofill, id. id. . . . . **10** ,,

Impremta Badía : Dr. Dou, 14. Telefon 2844 A : Barcelona